

21 10 2019

Дар охири асри 20 ва ибтидои асри 21 инсоният ба хатари чиддӣ мисли ифротгарӣ ва терроризм рӯ ба рӯ шуд, ки ба ҳастии оламу одам таъсири манфии худро расонида истодааст. Албатта, аз таърих хуб огоҳ ҳастем ва медонем, ки экстремизм ва терроризм падидаи нав нестанд. Аз аҳди қадим то давраи нав, ҳам одамони алоҳида ва ҳам гурӯҳҳои манфиатҷӯ ба воситаи тарсонидан, таҳдид намудану дахшатафканӣ максадҳои нопоки худро болои дигарон бор менамуданд, ки дар натиҷа одамони бегуноҳ чони худро аз даст медоданд. Ин раванд то рафт реша давонида, падида ва хусусиятҳои навро касб намуд. Яъне амалҳои экстремистӣ ва террористӣ бештар характери сиёсӣ гирифта доираи амалиётҳо васеъ гардиданд. Дар баробари рушд ва инкишоф ёфтани техника ва технологияи нав шакли намудҳои нави терроризм (аз ҷумла кибертерроризм) ба вучуд омаданд, ки имрӯз ҷомеаи ҷаҳониरो ором гузошта наметавонад.

Имрӯзҳо ифротгарӣ ва терроризм тамоми кишварҳои дунёро фаро гирифта, террористон амалҳои нопоки худро зери нуқоби дини мубини ислом содир мекунанд. Яъне онҳо худро ҳамчун рӯҳонӣ нишон дода, қору амалашон танҳо ва танҳо иснод овардан мебошад. Ҳамагон аз сайтҳои интернетӣ ва рӯзномаю мачалаҳо хуб огоҳӣ меёбанд, ки дар шароити муосир созмонҳои гайрикунунӣ, гурӯҳҳои фитнаафкану мочарочӯ ва шахсони рӯҳияи террористидошта фаъолияти худро шиддат бахшида, аз роҳу воситаҳои зиддиинсонӣ, зиддиахлоқӣ бо бераҳмии тоҷ истифода мекунанд. Авҷи ифротгарӣ ва терроризм ҷомеаи ҷаҳониरो ба ҳулосае овард, ки бо ин зухуроти номатлуб бояд дастаҷамъона мубориза бурд. Имрӯз дар ҳама давлатҳои ҷаҳон бахри мубориза ба муқобили терроризм қонунҳои зиёде қабул гардидаанд.

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 1993 Қонуни ҶТ «Дар бораи мубориза бар зидди терроризм» ва соли 2003 Қонуни ҶТ «Дар бораи мубориза бар зидди ифротгарӣ» қабул

